

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/40/2017
Identifikačné číslo spisu:	1213011013
Dátum vydania rozhodnutia:	02.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1213011013.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Gabriely Šimonovej, na neverejnom zasadnutí 02. mája 2018 s verejným vyhlásením rozsudku, v trestnej veci obvineného P. I. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného P. I. a matky obvineného P. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12. januára 2017, sp. zn. 2 To 113/2016, podľa § 382a Tr. por. takto

rozhodol:

I.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Bratislave z 12. januára 2017, sp. zn. 2 To 113/2016, a konaním, ktoré mu predchádzalo, po zistení dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 317 ods. 1, § 319 Tr. por., § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 6, § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v neprospech obvineného P. I..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu sa z r u š u j e .

Z r u š u j e sa aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 28. júna 2016, sp. zn. 3 T 158/2013.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Bratislava II sa p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvinený P. I., nar. XX. U. XXXX v W., trvale bytom W., W. XX, t. č. vo

výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove, sa n e b e r i e do v ä z b y .

Odôvodnenie

I.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 28.06.2016, sp. zn. 3 T 158/2013 (č.l. 1076, 1082-1088), bol obvinený P. I. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., pretože

minimálne od mesiaca január roku 2011 do 20.02.2013 sebe zadovážoval a následne distribuoval omamné a psychotropné látky, prevažne kokaín v Bratislavskom kraji a v jeho okolí tým spôsobom, že si od doposiaľ neznámej osoby zabezpečoval omamnú látku kokaín, ktorú následne prechovával v byte č. X v W. na W. XX, ktorého je vlastníkom, ako aj v byte č. XX v W. na W. XX v užívaní N. D., do ktorého mal neobmedzený prístup, kde drogu „sáčkoval“ a prechovával, pričom dňa 20.02.2013 boli na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava II vykonané domové prehliadky, ako aj prehliadka iných priestorov a pozemkov, kde:

- pred začatím domovej prehliadky v byte č. X v W. na W. XX, ktorého vlastníkom ako aj užívateľom je obvinený P. I., vydal 3 plastové vrecká s obsahom 1,65 g kokaínu s prímесou kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 66,4 % hmotnostných, obsahujúci 1093 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo podľa expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 36 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 63,9 eur,
- pred začatím domovej prehliadky v byte č. XX v W. na W. XX, ktorého užívateľom je N. D., táto okrem iného vydala:
- mikroténové vrecko modrej farby s obsahom 106,25g bieleho prášku zlisovaného do hrudy, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s prímесou kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 68,5 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 72781 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo podľa odbornej expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 2426 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 7.437,50 eur,
- mikroténové vrecko s obsahom 13,97g hrudkovitého materiálu bielej farby, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s prímесou kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 76,8 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 10729 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo podľa odbornej expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 358 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 977,90 eur,
- mikroténové vrecko s obsahom 13,39 g hrudkovitého materiálu bielej farby, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s prímесou kofeínu a priemernou koncentráciou účinnej látky 21,9 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 2933 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo podľa odbornej expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 98 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 937,30 eur,
- 11 ks plastových vreciek s tlakovými uzávermi s obsahom 10,20 g hrudkovitého materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s prímесou kofeínu a priemernou koncentráciou účinnej látky 23,3 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 2377 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo podľa odbornej expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 79 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 714,- eur,
- mikroténové vrecko s obsahom 13,57 gramov hrudkovitého materiálu bielej farby, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s prímесou fenacelinu, kofeínu a levamizolu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 28,8 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 3908 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo

podľa odbornej expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 130 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 949,90 eur,

- 7 ks vreciek s obsahom 6,35 g hrudkovitého materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s prímiesou kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 26,8 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 1702 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo podľa odbornej expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 57 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 444,50 eur,

- plastové vrečko s obsahom 4,36 g práškového materiálu bielej farby, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s prímiesou kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 56,8 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 2475 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo podľa odbornej expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 83 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 305,20 eur,

- plastové vrečko s obsahom 923 mg hrudkovitého materiálu bielej farby, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s prímiesou kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 25,0 % hmotnostných kokaínu, obsahujúci 231 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo podľa odbornej expertízy Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zodpovedá minimálne 8 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorej predpokladaná hodnota na čiernom trhu predstavuje 70,- eur,

čím takto svojím konaním porušil všeobecný záujem spočívajúci v ochrane spoločnosti pred nedovoleným predajom drog a neoprávnene nakladal s látkami, ktoré sú v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zakázané, pričom kokaín je v zmysle citovaného zákona zaradený do II. skupiny omamných látok,

teda

neoprávnene predával, zadovážoval a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a čin spáchal vo väčšom rozsahu.

Obvinený P. I. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad so stanovenou dĺžkou v trvaní 1 rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 6 Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci, a to kovová pokladnička modrej farby, kľúč od pokladničky, malá digitálna váha nezistenej značky, čierna digitálna váha zn. US WEIGH, digitálna váha zn. Pro Scale, dva balíky vreciek s rýchlo uzáverom o rozmeroch 6x4 cm, nezistené množstvo malých igelitových vreciek s rýchlo uzáverom o rozmeroch 7,5x4 cm, 14 ks vreciek s rýchlo uzáverom o rozmeroch 6x4 cm, vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Odvolania obvineného P. I. a jeho matky P. I. Krajský súd v Bratislave uznesením z 12. januára 2017, sp. zn. 2 To 113/2016 (č.l. 1104, 1111-1114) podľa § 319 Tr. por. zamietol. Uznesenie bolo doručené prokurátorovi 15.03.2017, obvinenému 20.03.2017, obhajcovi 21.03.2017 a matke obvineného 23.03.2017.

Prostredníctvom obhajcu (č.l. 1127-1135, 1136) podal obvinený P. I., doručené súdu 11. mája 2017, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12.01.2017, sp. zn. 2 To 113/2016, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 28.06.2016, sp. zn. 3 T 158/2013, dovolanie (z 05.05.2017) z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., čo namietal už v odvolacom konaní a k tomu priložil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 10.04.2014, sp. zn. 4 To 38/2014, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18.06.2014, sp. zn. 3 To 1/2014.

Právo na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) patrí k základným atribútom spravodlivého procesu

a je jedným zo základných práv obvineného zakotvené v čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a § 2 ods. 9 Tr. por. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, aby páchatel bol odsúdený len za to, čo spáchal a vzťahuje sa na celé konanie. Súčasťou tohto práva je aj právo na primeranú odpoveď súdu na podstatnú časť prednesených argumentov. Pokiaľ odvolací súd na jednej strane v rozpore s vykonaným dokazovaním, Trestným poriadkom a prípustnou logikou, takpovediac „stoj čo stoj“ vykladá, každú okolnosť len v jeho neprospech a na druhej strane ignoruje nelogickosť, rozpory a subjektívnu motiváciu dosiahnuť vlastný prospech u jedného jeho usvedčujúceho svedka, tak naruša právo na obhajobu.

Založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.) namieta, predovšetkým to, že odvolací súd rovnako ako súd I. stupňa svoje rozhodnutie založil na dôkazoch, ktoré vôbec neboli vykonané na hlavnom pojednávaní a ani na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom. Konkrétne ide o záznamy o telekomunikačnej prevádzke (ITP), konfrontáciu medzi N. D. a ním z prípravného konania, ako aj vecné dôkazy - vecné predmety, ku ktorým bol uložený trest prepadnutia vecí, a v rozpore s § 132 Tr. por. na začiatku výsluchu svedkyne N. D. nebol zisťovaný jej pomer k prerokúvanej veci. V súvislosti s tým poukázal na ustanovenia § 153 ods. 1, ods. 2, § 269, § 270 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Tieto nedostatky zrejme unikli pozornosti odvolacieho súdu, ktorý odkázal na skutkové a právne závery súdu I. stupňa, s ktorými sa stotožnil. K nevykonaniu záznamov uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky nezauljal odvolací súd žiadne stanovisko a len zdôraznil, že táto prevádzka medzi ním a radom svedkov potvrdzuje predaj drog. Nepochopiteľne uviedol, že znalec z odboru elektrotechnika doc. Ing. Ivan Nepraš, CSc. vo svojom posudku č. 35/2013 konštatoval podľa obsahu rozhovorov jednoznačne záver, že išlo o komunikáciu medzi „dílalom“ a odberateľom drog. Tento záver znalec uviesť ani nemohol, keďže by táto skutočnosť bola v rozpore s § 145 ods. 1 Tr. por., ktoré zakazuje znalcom hodnotiť vykonané dokazovanie, alebo robiť právne závery. Nepochybne znalecký posudok žiadne také konštatovanie znalca ani neobsahuje, predmetom posudku nebol obsah telefonických hovorov, ale výpis kontaktov, sms správ, denník hovorov (prijaté/odchádzajúce) bez obsahu hovorov a galériu fotografií. K odvolacej námietke, že súd I. stupňa v rozsudku prihliadal na nevykonanú konfrontáciu medzi ním a svedkyňou N. D., odvolací súd uviedol, že táto nebola hodnotená súdom I. stupňa ako dôkaz, ale jej uskutočnenie len uviedol bez ďalšieho v rozhodnutí. Táto argumentácia neobstoí, keďže v rozsudku konštatuje, že vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav a na hlavnom pojednávaní sa oboznámil s obsahom spisu 3 T 158/2013, a to najmä ... so zápisnicou z konfrontácie, z ktorej súd zistil neodstránenie rozporov vo výpovediach svedkyne a obvineného a tiež, že mal súd ustáliť rozpor v jeho tvrdení k jeho „pôvodnej“ výpovedi, ktorú bližšie nešpecifikoval. Súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané (§ 278 ods. 2 Tr. por., ide o premietnutie základných zásad bezprostrednosti a ústnosti (§ 2 ods. 18, 19 Tr. por.). Nezákonné alebo nevykonané dôkazy nemôžu byť podkladom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. súd v odôvodnení rozsudku stručne uvedie skutočnosti, ktoré vzal za dokázané a dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia oprel. Rozhodnutie o treste prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. je potrebné v prvom rade dokázať existenciu takej veci, následne jej použitie, určenie na alebo získanie za spáchanie trestného činu a v neposlednom rade skutočnosť, či patrí páchatelovi, ak sa tieto skutočnosti dokazovaním zistiť nepodari, nie je možné takýto druh trestu ukladať. Veci, ktoré postihol trest prepadnutia vecí ako vecné dôkazy neboli vôbec vykonané (§ 270 ods. 1 Tr. por.). Tento postup porušuje ustanovenia § 2 ods. 18, ods. 19, § 278 ods. 2 Tr. por., čo tiež v odvolaní namietal. Namietané vykonanie výsluchu svedkyne N. D. na hlavnom pojednávaní 04.03.2014 v rozpore s § 132 ods. 1 Tr. por. odvolací súd v uznesení neprijal, pretože na uvedené poučenie nebol dôvod, keďže trestné stíhanie bolo proti nej zastavené uznesením zo 14.01.2014 a svedkyňa preto bola poučená podľa § 130 Tr. por. Tento právny názor súdu nemožno prijať, nakoľko podľa § 132 ods. 1 Tr. por. sa obligatórne (vždy) na začiatku výsluchu treba svedka opýtať na jeho pomer k prerokúvanej veci ako aj na iné okolnosti potrebné na zistenie jeho nezaujatosti a hodnovernosti. Skutočnosť, že svedkyňa N. D. bola pôvodne obvinená, veci - omamné látky o hmotnosti 169 gramov boli nájdené v jej byte, vo svojej výpovedi má množstvo nelogickostí a rozporov k objektívnemu dokazovaniu a tiež svojou výpoveďou proti nemu dosiahla zastavenie trestného stíhania vo svoj

prospech, pričom na strane súdu absentovala akákoľvek snaha odstrániť nejasnosti, neúplnosti a rozpory jej tvrdení, sú spôsobilé narušiť právo na spravodlivý súdny proces a zvýrazňujú dôvodnosť zisťovania okolností podľa § 132 Tr. por. Práve skutočnosť, či svedkyňa mala subjektívnu motiváciu vypovedať sledujúc svoj vlastný záujem vyvinúť sa, je pritom, aj v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. P/02 uznesenie NS SR, sp. zn. 3 To 1/2014), Bez jedno z rozhodujúcich hodnotiacich kritérií vierohodnosti, a to predovšetkým v situácii ak je jediným, či rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie viny, či nevinu obvineného, potreby a vôle hodnotiť svedeckú výpoveď N. D. je zrejmé, že nerešpektovaním § 132 ods. 1 Tr. por. bolo podstatným spôsobom porušené jeho právo na spravodlivý proces a spôsobený zásah do jeho základných práv, ktorý mal vplyv na rozhodnutie vo veci samej, keďže uvedené skutočnosti súdy vôbec nehodnotili a vierohodnosť svedkyne v tomto význame vôbec neposudzovali.

Nesprávna právna kvalifikácia zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) vyplýva z toho, že formulácia skutkovej vety neobsahuje kvalifikačný znak „vo väčšom rozsahu“ (§ 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák.) a ani normatívny znak základnej skutkovej podstaty predaj alebo zadováženie omamnej látky iným spôsobom (§ 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.). Zvolená formulácia „pred začatím domovej prehliadky v byte č. XX, ktorého užívateľom je N. D.“ táto vydala (celkovo) 169 gramov kokaínu nevymedzuje skutok tak, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom, napr. skutkom N. D., pričom zo skutkovej vety nie je zřejmý vzťah spolupáchateľstva, či účastenstva s inou osobou, napr. N. D.. Z formulácie skutkovej vety v rozsudku v znení:

"distribuoval omamné látky ... tým spôsobom, že si ... zabezpečoval omamnú látku kokaín, ktorý následne prechovával v byte č. X, ... ktorého je vlastníkom ako aj v byte č. XX, ... ktorý je v užívaní N. D. do ktorého mal neobmedzený prístup, kde drogu sáčkoval a prechovával, pričom dňa 20.02.2013, ... pred začatím domovej prehliadky v byte č. X, ... ktorého je vlastníkom a užívateľom vydal 3 plastové vrecká s obsahom 1,65 gramu kokaínu ... a pred začatím domovej prehliadky v byte č. XX, ... ktorého užívateľom je N. D. táto vydala ... (pozn. celkom) 169 gramov kokaínu"

nevyplyva, že práve on v byte č. XX, ktorého nie je vlastníkom prechovával celkovo 169,13 gramov kokaínu, ktoré pred vykonaním prehliadky bytu č. XX na W. ulici č. XX v W. vydala užívateľka bytu N. D.. Jediný skutkový záver vyplývajúci z uvedenej formulácie je prechovávanie omamných látok v byte č. X ako aj v byte č. XX a vydanie vecí N. D.. V skutkovej vete je uvedené, že N. D. vydala vo viacerých množstvách a baleniach celkovo 169,013 gramov kokaínu. V rámci skutkovej vety súd vymenúva jednotlivé položky omamnej látky (resp. ich hmotnosť a hodnotu), ktoré dobrovoľne vydala N. D., avšak neuvádza celkové množstvo ani celkovú hodnotu zaistených omamných látok, ktoré mal on prechovávať a ktorých držba by mu bola kladená za vinu. K tomu poukázal na Stanovisko č. 3/2011 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Tpj 39/2010, zo 14.06.2010, rozsudky tohto súdu, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, 5 Tz 18/02, uznesenie tohto súdu, sp. zn. 3 Tdo 39/2009, a ustanovenie § 163 ods. 3 Tr. por. Okrem skutočnosti, že zo skutkovej vety nevyplyva výslovne prechovávanie omamnej látky v hodnote napĺňajúcej kvalifikačný znak „väčší rozsah“, t.j. hodnota drogy presahujúca 2.660,- Euro, tak ani nie je zřejmé, či mu súd kladie za vinu prechovávanie konkrétneho množstva v určitej gramáži a v určitej hodnote. Skutková veta výrokovej časti rozsudku mu kladie za vinu distribúciu drog spôsobom, že si omamnú látku - kokaín zabezpečoval od neznámej osoby a túto následne prechovával. Znenie skutkovej vety rozhodne nie je v súlade s § 163 ods. 3 Tr. por., v zmysle ktorého výrok, ktorým sa obvinený uznáva za vinného musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu. Distribúcia alebo predaj omamných látok samotným zabezpečením (t.j. obstaraním akýmkoľvek spôsobom), prechovávaním alebo tzv. „sáčkovaním“ omamných látok nie je možná. Pokiaľ niekto drogu zabezpečuje, prechováva alebo „sáčkuje“, tak ju práve nedistribuuje. V zmysle ustálenej súdnej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky, ostatne aj Krajského súdu v Bratislave (P/01 - uznesenie KS BA z 10.04.2014, sp. zn. 4 To 38/2014), pojem „predaj“ alebo „distribúcia“ zahŕňa situáciu, keď predávajúci omamnú látku odovzdal kupujúcemu za dohodnutú kúpnu cenu. Zo skutkovej vety musí vyplývať uskutočnenie predaja čo do

miesta, času a spôsobu, keď predaj tým spôsobom, že drogu prechovávam nie je možný. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vôbec nevyplývajú konkrétne okolnosti, z ktorých by sa dalo vyvodiť kde, kedy, komu a v akých množstvách mal uskutočniť predaj omamnej látky. V uvedenom význame právne posúdenie skutku v tzv. právnej vete podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. nezodpovedá skutku ustálenému v tzv. skutkovej vete, kde absentuje uvedenie formálneho znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák.(skutok spáchal vo väčšom rozsahu), ako aj uvedenie miesta, času a spôsobu predaja omamných látok podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., no napriek tomu právna veta konštatuje naplnenie jednak uvedeného normatívneho znaku základnej skutkovej podstaty ako aj predmetného kvalifikačného znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty.

Na základe uvedeného má za to, že sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. a preto navrhol, aby Najvyšší súd SR po oboznámení sa so spisovým materiálom v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 28.06.2016, sp. zn. 3 T 158/2013, ako aj uznesením Krajského súdu v Bratislave z 12.01.2017, sp. zn. 2 To 113/2016, bol porušený zákon v ustanoveniach § 317 ods. 1, § 319, § 2 ods. 1, ods. 2, ods. 7, ods. 19 Tr. por. v neprospech obvineného P. I. a súčasne podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a spolu s ním aj rozsudok okresného súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bratislava II predmetnú trestnú vec znovu v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

Dovolanie 11.05.2017 osobne (nie prostredníctvom obhajcu) podala aj P. I. v prospech syna P. I., ktorý s týmto podaním matky písomne výslovne súhlasil 17.02.2017, pričom obvinený si zvolil obhajcu 26.01.2017. V tomto dovolaní je uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý obsahovo odôvodnila obdobne ako obvinený.

Dovolania obvineného a jeho matky boli na vedomie 26.05.2017 zaslané prokurátorovi Okresnej prokuratúry Bratislava II. Prokurátor vo vyjadrení zo 07.07.2017, sp. zn. 2 Pv 934/12/1102-261, uviedol, že zo spisového materiálu nevyplýva, že by konania pred súdmi alebo ich rozhodnutia trpeli vadami, ktoré by bolo možné podradiť pod niektorý z dôvodov dovolania ustanovených v § 371 ods. 1 Tr. por. Námietky oprávnených osôb, že bolo rozhodnutím súdu zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, ďalej že je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, ako aj na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, tieto považuje za neopodstatnené. V tej súvislosti poukázal na právnu argumentáciu obžaloby, ktorú si správne osvojil tak súd prvého ako aj druhého stupňa, teda má za nepochybné, že dôkazné bremeno strana obžaloby uniesla. Navrhol, aby súd dovolanie obvineného P. I. a jeho matky P. I. podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Spis Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3 T 158/2013, s dovolaniami obvineného a jeho matky a tiež vyjadrením prokurátora bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 30.06.2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd) zistil, že dovolanie obvineného P. I. je prípustné, bolo podané osobou oprávnenou, prostredníctvom obhajcu, v zákonnej lehote, na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a je dôvodné v rozsahu ustanovenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Dovolanie matky obvineného P. I., ktorá je oprávnenou osobou na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku a ktoré bolo podané v zákonnej lehote na mieste na to určené, bolo však vyhotovené osobne dovolateľkou a nie prostredníctvom obhajcu, ako to predpokladajú ustanovenia § 373 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. Nemá ani obsahové náležitosti predpokladané v ustanovení § 374 ods. 1 Tr. por. Dovolateľka pritom vedela, že dovolanie má podať iba prostredníctvom obhajcu, keďže syn jej dal súhlas na podanie dovolania a obvinený podal dovolanie prostredníctvom obhajcu.

Najvyšší súd dňa 09.04.2018 v zmysle § 373 ods. 4 Tr. por. poučil dovolateľku podľa odseku 2 tohto

ustanovenia o povinnosti byť v dovolacom konaní zastúpená obhajcom a iba prostredníctvom neho podať dovolanie s určením primeranej lehoty na odstránenie tohto nedostatku. Zároveň ju upozornil na to, že ak táto lehota márne uplynie, dovolací súd rozhodne podľa § 382 písm. d/ Tr. por. Dovolaťka P. I. tento nedostatok v určenej lehote odstránila.

Dňa 18.04.2018 matka obvineného prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Mareka Para (zvolený 16.04.2018) podala dovolanie v prospech syna proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 28.06.2016, sp. zn. 3 T 158/2013, v ktorom uplatnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý odôvodnila obdobne ako obvinený.

Navyše v ňom uviedla aj to, Podstata práva na spravodlivý proces spočíva v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a v povinnosti súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby uplatneným bola poskytnutá ochrana v medziach zákonov. Právo na spravodlivý proces nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale túto v určitej kvalite aj dostať. Synovi sa takejto ochrany nedostalo. V dôsledku porušenia práva na spravodlivý proces došlo k nezákonnému právnomu posúdeniu jeho činu a v dôsledku toho k uloženiu trestu v rozpore so zákonom. Vo veci syna je záver o vine prvostupňového a druhostupňového súdu postavený výlučne na domnienkach, ktoré nie sú podložené procesne vykonaným dokazovaním. Oba sudy uplatnili prezumpciu viny a nie prezumpciu neviny. Svoje rozhodnutia neodôvodnili ústavne akceptovateľným spôsobom, odôvodnenie rozsudku a uznesenia sú povrchné, zmätočné a plné rozporov. Záver súdy urobili z toho, čo si myslia a nie z toho, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania. Zo skutkových zistení súdu I. stupňa vyplývajú zásadné nedostatky týkajúce sa náležitostí právneho posúdenia veci, t.j. či v konaní jej syna sú preukázané všetky zákonné znaky zločinu podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. V ďalšom podrobne rozobrala skutkový stav s poukázaním na obžalobu, zastavujúce uznesenie, pri rozhodovaní o väzbe, rozsudkom a uznesením. Taktiež argumentovala proti ustálenému skutku a jeho kvalifikácii ohľadne predaja omamných látok a to, že súd použil na usvedčenie jej syna výpoveď svedkyne N. D.. Súdna konanie a rozhodnutie nielenže majú byť objektívne a nestranné, ale objektívnymi a nestrannými sa majú javiť aj navonok. Existencia nestrannosti pre účely článku 6 ods. 1 Dohovoru musí byť určená podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytol dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť. Podstatou je tu dôvera, ktorú musia sudy v demokratickej spoločnosti u verejnosti vzbudzovať, aby dovolací súd prerušil výkon trestu odňatia slobody do právoplatného skončenia veci. Navrhla, aby najvyšší súd po zrušení rozsudku rozhodol podľa § 388 ods. 2 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní veci na podklade podaných dovolaní dospel k záveru, že dovolanie obvineného a jeho matky je dôvodné.

Jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov je dovolanie (ôsma hlava Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z.), ktorého účelom je náprava najzávažnejších procesných a hmotnoprávných pochybení (§ 371 ods. 1 Tr. por.) v právoplatných súdnych rozhodnutiach. Ich mimoriadnosť spočíva aj v tom, že sa dotýkajú zásad stability a istoty právnych vzťahov. Možnosti úspešného podania dovolania s ohľadom na striktné vymedzenie jeho dôvodnosti sú preto značne zúžené, a to aj z toho dôvodu, že dovolací súd je viazaný dôvodmi podaného dovolania (§ 385 Tr. por.). Navyše uplatnené dovolacie námietky musia byť vecne a právne podložené tak, aby aj skutočne, nielen formálne napĺňali dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por., pričom dovolacie dôvody uvedené pod písm. a/ - písm. g/ ods. 1 tohto ustanovenia možno uplatniť iba vtedy, ak boli namietané najneskôr v odvolacom konaní a podľa písm. i/ ods. 1, ods. 3 tohto ustanovenia možno použiť iba za tej situácie, ak zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného

skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený a jeho obhajca v súdnom konaní spoločne opakovane poukazovali na procesné pochybenia, nezákonnosti pri ustálení skutkovej vety a jej právnej kvalifikácie, čo uviedli aj v dovolaní.

V súlade s týmito námietkami obhajoby najvyšší súd zistil, že na hlavnom pojednávaní 28.06.2016 (č.l. 1076) súd prvého stupňa neudelil obvinenému právo posledného slova. Rozsudok vo výroku o vine bol vyhlásený v znení : „obvinený P. I. sa uznáva vinným v zmysle podanej obžaloby“, čo je zrejmé zo zápisnice o hlavnom pojednávaní. Z porovnania skutku v obžalobe a v napadnutom rozsudku je zrejmé, že súd tento skutok upravil, o to skôr mal byť aj výrok o vine uvedený v plnom znení. V dôsledku toho nie je možné zistiť, či takto vyhlásený rozsudok je v úplnej zhode s vyhotoveným rozsudkom podľa § 163 ods. 1 písm. c/, ods. 3, § 171 ods. 2, § 172 ods. 1 Tr. por. V zápisnici o hlavnom pojednávaní v zmysle § 163 ods. 2 Tr. por. treba zaznamenať podstatný obsah rozsudku tak, ako bol vyhlásený, pričom podstatným obsahom rozsudku sa rozumie znenie jeho výrokov, teda aj výrok o vine. Zo zápisnic o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že nahrávanie nebolo vykonané, z 2 úradných záznamov z 05.05.2015 a 28.06.2016 vyplýva, že zvukový záznam hlavného pojednávania je uložený v aplikácii Elektronicky súdny spis. Keďže tieto nahrávky nie sú ani v písomnej (prepisej) podobe založené v trestnom spise (§ 58 ods. 6 Tr. por.), značne to sťažuje prístup obvineného a jeho obhajcu k uplatneniu práv na obhajobu a tiež nadradenému súdu pri prejednávani a rozhodovaní o oprávnom prostriedku. Nevykonaním dôkazov, o ktoré súd oprel vinu obvineného, došlo tiež k porušeniu jeho práva na obhajobu, ako je na to poukázané nižšie.

Dovolací súd na základe vyjadreného dospel k záveru, že súhrn týchto pochybení zásadným spôsobom porušilo právo obvineného na obhajobu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je preto naplnený.

Najvyšší súd poukazuje na § 2 ods. 7 Tr. por., podľa ktorého každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivá a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

Podľa § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 18, ods. 19 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Obidve strany majú teda rovnakú možnosť podávať návrhy na vykonanie dokazovania, súd však môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Tým je zabezpečená kontradiktórnosť trestného konania. Tomuto právu zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím takémuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Ak súd vyhodnotí vykonaný dôkaz alebo súhrn dôkazov inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nemožno z toho vyvodit', že takýmto postupom došlo k porušeniu práv na obhajobu. Povinnosťou súdu totiž je podľa vlastnej úvahy, s ohľadom na dôkaznú situáciu určiť rozsah dokazovania zákonne získanými dôkaznými prostriedkami postačujúce pre spravodlivé a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

V súvislosti s uvedeným najvyšší súd upozorňuje na to, že citované zásady prvostupňovým a ani

odvolacím súdom neboli dôsledne rešpektované. Dokazovanie nebolo zamerané aj na zistenie, či dôkazy z prípravného konania boli zákonné zaobstarané a či je možné ich v konaní pred súdom použiť.

Najvyšší súd z odôvodnenia rozsudku zistil, že okresný súd poukázal aj na vykonané odposluchy - záznamy telefonických rozhovorov a konfrontáciu medzi obvineným a svedkyňou N. D. a na základe nich založil aj vinu obvineného. Na hlavnom pojednávaní však súd konfrontáciu z prípravného konania neprečítal (§ 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a so záznamami o telekomunikačnej prevádzke - odposluchmi (nie je možné akceptovať konštatovanie predsedu senátu na č.l. 1075 „oboznamuje podstatný obsah spisu 3 T 158/2013) a príslušnými návrhmi prokurátora a príkazmi sudcu (§ 269, § 270 ods. 2 Tr. por.) neoboznámil procesné strany. Tým bolo upreté právo vyjadriť sa k nim, čím u obvineného bolo porušené právo na obhajobu. Napriek tomu z tejto telekomunikačnej prevádzky súd vyvodil, že ide o komunikáciu medzi dilerom a odberateľmi, čo malo vyplývať zo znaleckého posudku č. 035/2013 vypracovaný znalcom doc. Ing. Ivanom Neprašom, CSc., z odboru elektronika, výpočtová technika, spotrebná elektronika, elektronické systémy a odhadu hodnoty zariadení. Tomuto znalcovi takéto hodnotenie neprislúcha. Ide teda o svojvoľný úsudok súdu, pretože v rozsudku tento záver ani neobjasnil. Neuvedol totiž z čoho konkrétne vyvodil, že je to komunikácia medzi dilerom a odberateľmi a ak by takéto konkrétne skutočnosti zistil, bolo povinnosťou súdu ich uviesť do skutkovej vety, čo sa nestalo.

Okresný súd, zrejme v snahe podporiť výpoveď svedkyne N. D., v napadnutom rozsudku argumentuje aj tým, že zo záverov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave je preukázané, že obvinený v byte svedkyne kokaín ukrýval a aj ďalej distribuoval. Uvedené konštatovanie z tohto posudku vôbec nevyplýva, čo len preukazuje snahu súdu uznať obvineného vinným zo zažalovaného skutku, bez podpory ďalších dôkazov. Aj keby obhajoba obvineného bola účelová a hypotetická, ako na to poukázal prvostupňový súd v rozsudku, nie je možné za danej dôkaznej situácie obvineného uznať vinným z predaja - distribúcie drog, kokaínu nájdeného v byte č. XX, lebo na to nie je dostatok priamych a nepriamych dôkazov.

V zmysle § 116 ods. 1 Tr. por. v trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky, ... možno vydať príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke, ktoré sú predmetom telekomunikačného tajomstva, alebo na ktoré sa vzťahuje ochrana osobných údajov, ktoré sú nevyhnutné na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie. Príkaz možno vydať, ak nemožno sledovaný účel dosiahnuť inak, alebo ak by bolo jeho dosiahnutie iným spôsobom podstatne sťažené. Podľa odseku 2 príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke vydáva predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť písomný a odôvodnený aj skutkovými okolnosťami.

Príkaz sudcu pre prípravné konanie z 18.03.2013, sp. zn. 2 Ntt 195/2013, na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke v zmysle § 116 ods. 1, ods. 2 Tr. por. však nie je náležite odôvodnený, nakoľko je v ňom uvedené iba to, že je potreba zadokumentovania prevádzky pre riadne objasnenie skutku pri vyšetrovaní obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Zistenie uvedených údajov by malo prispieť k objasneniu uvedenej trestnej činnosti a ďalších skutočností dôležitých pre trestné stíhanie. Ide v podstate iba o citáciu § 116 ods. 1 Tr. por., bez uvedenia konkrétnych skutkových okolností vyplývajúcich z predchádzajúceho vyšetrovania. Obdobne, nekonkrétne je odôvodnený aj návrh prokurátora z 26.02.2013, sp. zn. 2 Pv 934/12-23, s čím sa súd vôbec nezaoberal.

Nesprávne sú v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku uvedené počty obvykle jednorazových dávok drogy. Tie sa majú uvádzať do skutkovej vety iba za situácie, ak je obvinený trestne stíhaný za zaobstaranie a držanie drogy pre vlastnú potrebu, čo je zrejme z ustanovenia § 135 a § 171 Tr. zák. Pritom má sa vychádzať z najnižšieho počtu a najnižšej hodnoty obvykle jednorazovej dávky drogy, resp. najnižšieho množstva a hodnoty celkovo vydané drogy, pretože je to v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech páchateľa. Pri právnej kvalifikácii skutku podľa § 172 Tr. zák. sa musí v skutkovej vete uvádzať iba celkové množstvo drogy a jej celková hodnota podľa ceny na čiernom trhu,

ako je na to poukázané v dovolaní obvineného.

Najvyššiemu súdu v tejto súvislosti neuniklo, že z vyčíslenia hodnoty zaistenej drogy od PPZ Národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Bratislava z 21.02.2013 a 26.07.2013, ČVS: PPZ-54/NKA-PZ-BA-2012, (č.l. 43, 81 spisu), ohľadne jednorazovej obvyklej dávky kokaínu v I. štvrťroku 2013 v Bratislavskom kraji, pri predaji konečnému spotrebiteľovi, nie je k dispozícii. To teda znamená, že orgány činné v trestnom konaní, ale aj súd určili cenu tejto dávky zrejme iba odhadom, na základe svojho subjektívneho názoru - svojvoľne. Pri približnej cene 70,- Eur za jeden gram kokaínu v Bratislavskom kraji v I. štvrťroku 2013, predpokladaná hodnota 1,646 g drogy predstavuje 115,22 Eur, pritom však v tomto vyčíslení hodnoty drogy sa cena za jeden gram kokaínu v uvedenom období a mieste mala pohybovať od 50,- do 70,- Eur. Počet týchto dávok z tohto vyčíslenia zodpovedá minimálne 8 obvykle jednorazovým dávkam drogy. Zo spisu je zrejme aj to, že zo zaistenej drogy - kokaínu v byte č. X je možné zhotoviť 8 až 109 dávok, bez toho, aby bol objasnený dôvod tohto rozdielu a prečo okresný i odvolací súd nevychádzali z najnižšieho počtu týchto dávok, resp. z najnižšej hodnoty za jeden gram drogy - kokaínu.

V nadväznosti na to, je potrebné osobitne poukázať na to, že súd prvého stupňa vinu obvineného oprel výlučne o výpoveď svedkyne N. D., ktorej trestná vec bola uznesením vyšetrovateľa z 27.06.2013, ČVS: PPZ-54/NKA-PZ-BA-2012, vylúčená na samostatné konanie. V tomto samostatnom konaní vedenom na Okresnej prokuratúry Bratislava II pod sp. zn. 2 Pv 1029/13/1102, bolo prokurátorom trestné stíhanie obvinenej N. D. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe, zhodnom so skutkom obvineného, uznesením zo 14. januára 2014 podľa § 215 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zastavené, lebo je nepochybné, že skutok nespáchala obvinená.

Uvedené bez akýchkoľvek pochybností preukazuje silnú zainteresovanosť tejto svedkyne na veci obvineného, pretože práve jej výpoveďou, ktorá nemá oporu v doposiaľ zákonne získaných a zákonne vykonaných dôkazoch, získala beztrestnosť. Napriek tomu, že u tejto osoby došlo k zmene v procesnom postavení (z obvinenej sa stala svedkyňa), nebol u nej dôsledne skúmaný pomer k veci, ako to ukladá § 132 ods. 1 Tr. por. a nebolo zohľadnené, že takáto svedkyňa môže aj klamať, nakoľko jej výpoveď by mohla mať aj negatívny dopad na jej trestnú vec. Väčšia časť drog bola v byte č. XX, ktorý užívala N. D. a ktorá tieto drogy vydala polícii s tým, že patria obvinenému, ktorého v decembri 2012 videla drogu šnupať. Obvinený to poprel a iné dôkazy túto skutočnosť nepotvrdzujú. Daktyloskopická stopa na modrej plechovej pokladničke zhodnej s odtlačkom ukazováka pravej ruky obvineného, nie je priamym dôkazom, že vydané drogy z bytu č. XX patrili obvinenému, pretože na vreckách, kde boli drogy uložené, neboli zistené daktyloskopické stopy, ktoré by patrili obvinenému. Stopy po kokaíne boli zistené zo sterov z rúk obvineného a tiež zo sterov na motorovom vozidle BMW, ev č. W. XXXVO a znalecky bola zistená závislosť obvineného od kokaínu. Ide o nepriame dôkazy, ktoré navyše nepreukazujú, že drogy z bytu č. XX patria obvinenému a že ich predával, resp. že ich užíval. Stopy po kokaíne na vozidle a prstoch obvineného mohli pochádzať z kokaínu, ktoré sám vydal polícii pred prehliadkou bytu č. X. Svedkyňa N. D. vo výpovedi uviedla, že obvinený mal kľúč od vchodových dvier bytu č. XX, ktorý svedkyňa užívala, obvinený to však poprel a iné dôkazy to nepreukázali. Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2013/2620 z 12.07.2013 (č.l. 55) vyplýva, že na steroch z rúk N. D. bola zistená prítomnosť stôp kokaínu a túto osobu z predaja a užívania drog usvedčuje svedkyňa P. Q. (č.l. 281d-281e, 838), čo svedkyňa N. D. poprela. Svedkovia U. A. a N. A. sú v blízkom príbuzenskom vzťahu so svedkyňou N. D., na základe čoho mali motív nevypovedať v prospech obvineného, resp. vypovedať v neprospech ich príbuznej. Vo výpovediach svedkovia A. uviedli, že bolo verejným tajomstvom, že obvinený predáva drogy, vedela to celá W. ulica. Ide o všeobecné, nič nepotvrdzujúce tvrdenie, ktoré ostatné dôkazy nepotvrdili, naopak ďalší vypočutí svedkovia túto skutočnosť nepotvrdili. Tieto skutočnosti súd pri vyhodnocovaní dôkazov a ustálení skutkového stavu, napriek tomu, že o nich pretrvávali vážne pochybnosti, nevzal dôsledne do úvahy v prospech obvineného. Výpoveď takejto svedkyne musí byť podporená ďalšími hodnovernými dôkazmi, bez ktorých nie je možné vinu obvineného založiť. Ani o výpoveď tzv. „korunného“ svedka, bez ďalších

dôkazov, nie je možné vinu obvineného založiť. Vyplyva to zo súdnej praxe, na čo poukázal obvinený v dovolaní, ale tiež z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva.

Uvedené preukazuje, že v danej veci súdy opreli svoje rozhodnutia v merite veci o nezákonné získané dôkazy alebo o dôkazy, ktoré neboli pred súdom vykonané zákonným spôsobom, resp. o dôkazy, ktoré súd vôbec nevykonával. Tým je naplnený aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd zisteným skutkovým stavom viazaný, ale len za predpokladu, že tzv. skutková veta obsiahnutá vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku. Pokiaľ tomu tak nie je, musí aj dovolací súd skúmať správnosť a zákonnosť ustálenia skutkového stavu, čo vyplýva z práva na spravodlivý proces, mimo ktorého nestojí ani dovolacie konanie a ak zistí, že pritom bol porušený zákon, je povinný túto nezákonnosť napraviť.

Tento nezákonný postup okresného súdu sa premietol do skutkovej vety vo výrokovej časti rozsudku, v ktorej nie je konkretizované akým spôsobom, komu, kedy, kde a v akom množstve mal drogu distribuovať - predávať. Taktiež množstvo zaistenej drogy v byte č. XX, ktorého užívateľom je N. D., ktorá túto drogu vydala, nie je zo skutkovej vety úplne a bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, komu táto droga patrila, kto ju mal vo vlastníctve. Znenie skutkovej vety nezodpovedá právnej vete a jej právnej kvalifikácii.

Súd neoboznámil procesné strany ani s doličnými vecami podľa § 270 ods. 1 Tr. por., ktoré boli vydané alebo zaistené pri domových prehliadkach. Nebolo zisťované, či tieto veci skutočne patria, sú vo vlastníctve obvineného, čo on poprel. Nepriamo ho z vlastníctva týchto vecí usvedčovala iba svedkyňa N. D., ktorá bola predtým obvinená a bola na veci zainteresovaná. V rozpore s uvedeným však obvinenému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 6 Tr. zák. aj trest prepadnutia týchto vecí, hoci neboli pre to splnené zákonom predpokladané podmienky, čo okresný súd v rozsudku neodôvodnil. Odvolací súd sa týmto výrokom bližšie nezaoberal a uvedené pochybenie nenapravil. Podľa § 60 ods. 4 Tr. zák. trest prepadnutia vecí môže súd uložiť, len ak ide o vec patriaca do výlučného vlastníctva páchatel'a, v žiadnom prípade týmto trestom nemožno postihnúť iné osoby, ktoré nie sú trestne stíhané.

Tieto pochybenia okresného súdu nenapravil v odvolacom konaní krajský súd, čím porušil ustanovenia § 317 ods. 1, § 319 Tr. por., § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. e/, § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 6 Tr. zák. v neprospech obvineného P. I.. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je tým naplnený.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti obvineného je presné a úplné ustálenie skutkovej vety vyplývajúcej zo zákonne v prípravnom konaní získaných dôkazov a ich vykonanie v konaní pred súdom v súlade so zákonom, pričom o takto zistenom skutku nemôžu byť žiadne rozumné pochybnosti. V danej veci bez ďalšieho je značná pochybnosť o tom, či drogy vydané N. D. z bytu č. XX skutočne patrili obvinenému alebo nie. Táto pochybnosť nebola odstránená ani konfrontáciou, čo konštatuje aj súd I. stupňa. Za spáchanie obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. môže obvinený niesť trestnú zodpovednosť iba za situácie, že žalovaný skutok naplní všetky formálne znaky tohto zločinu, vrátane predaja drog a jeho rozsahu.

Dovolací súd na podklade dovolaní obvineného a jeho matky po vyslovení porušenia zákona odvolacím súdom, ako je uvedené vyššie v neprospech obvineného P. I., napadnuté uznesením krajského súdu zrušil. Zrušil aj rozsudok prvostupňového súdu ako aj rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

V novom konaní je potrebné, aby okresný súd v súlade so zákonom zabezpečil nahrávanie hlavného pojednávania, túto nahrávku na CD priložil k zápisnici ako prílohu a z nahrávky urobil prepis a tento

taktiež priložil k zápisnici o hlavnom pojednávaní. Doplnil dokazovanie opätovným výsluchom obvineného, svedkov N. D., U. A., N. A. a P. Q., u ktorých je potrebné zistiť ich vzťah k prejednávanej veci a k ďalším okolnostiam tohto prípadu v zmysle § 132 ods. 1 Tr. por. Ak to bude potrebné, na odstránenie prípadných rozporov súd musí vykonať konfrontácie medzi týmito svedkami navzájom a tiež s obvineným. Dôsledne oboznámiť s odposluchmi, vrátane návrhu prokurátora a príkazu sudcu pre prípravné konanie. Za súhlasu procesných strán prečítať, resp. ak na tom budú procesné strany trvať vypočúť k znaleckým posudkom určených znalcov - spracovateľov a prečítať znalecké posudky týkajúce sa sterov a daktyloskopických stôp obvineného a N. D. a množstva a hodnoty vydaných drog. Taktiež musí vykonať dokazovanie k vlastníctvu doličných vecí, ak táto nebude objasnená už výsluchom vyššie uvedených osôb. Ak to bude súd, vzhľadom na dôkaznú situáciu považovať za potrebné, môže vykonať ďalšie dôkazy a pritom prihliadať aj na návrhy procesných strán, o ktorých je ale potrebné, pred skončením dokazovania pozitívne alebo negatívne rozhodnúť. Ak tieto existujúce pochybnosti uvedeným dokazovaním nebudú odstránené, musí súd prvého stupňa aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného. Medzery v dôkaznej situácii (dôkazná núdza) súd v žiadnom prípade nemôže vyplňať svojimi subjektívnymi úvahami a domnienkami.

Následne po vykonaní uvedeného dokazovania, ustáliť skutkový stav (skutkovú vetu doplniť, alebo ju inak spresniť) spôsobom, ktorý nebude vzbudzovať dôvodné pochybnosti a na podklade toho právne posúdiť skutok podľa príslušných ustanovení platného a účinného Trestného zákona. Zároveň musí dbať na to, aby pri novom meritórnom rozhodovaní nedošlo k zhoršeniu postavenia obvineného nielen v otázke skutkových zistení v zmysle § 391 ods. 2 Tr. por., ale ani v otázke právneho posúdenia skutku a ukladania trestu.

Okresný súd v zmysle § 391 ods. 1 Tr. por. je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia dĺžka trvania väzby podľa odseku 1 alebo odseku 2 sa posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní.

Obvinenému P. I. bol zrušeným rozsudkom uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, ktorý začal vykonávať 23. januára 2017, pričom do tohto výkonu trestu mu bola započítaná vykonaná väzba od 22.02.2013 do 08.12.2015. Ku dnešnému dňu (deň, v ktorom rozhodol dovolací súd týmto rozsudkom 02.05.2018) z uloženého trestu odňatia slobody spolu s väzbou vykonal 4 roky a 25 dní.

Zrušením napadnutého uznesenia krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu zanikol dôvod obmedzenia jeho osobnej slobody vo forme výkonu trestu. Najvyšší súd podľa § 380 ods. 2 Tr. por. skúmal, či existuje ďalší dôvod na obmedzenie jeho osobnej slobody vo forme väzby. Zo spisu je zrejmé, že obvinený bol z výkonu väzby uznesením okresného súdu z 08.12.2015, sp. zn. 3 T 158/2013, prepustený na slobodu za súčasného prijatia písomného sľubu obvineného a uloženého obmedzenia v podobe zákazu vzdľať sa z miesta obydľia a zákazu vycestovať do zahraničia. Na slobode bol od 08.12.2015 do 23.01.2017, počas tejto doby nebolo zistené, aby sa dopustil nejakej protiprávnej činnosti, pracoval a staral sa o maloletú dcéru. Výkon trestu 23.01.2017 obvinený nastúpil dobrovoľne a príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu bol 06.02.2017 zrušený. Počas doterajšieho výkonu väzby a trestu odňatia slobody sa správal v súlade so stanoveným poriadkom, čo je zrejmé z jeho hodnotenia riaditeľom ÚVV Bratislava z 23.04.2018 a riaditeľom ÚVTOS z Leopoldova z 23.04.2018. Zistené skutočnosti neodôvodňujú obavu, že by obvinený po prepustení z nateraz vykonávaného trestu odňatia slobody, pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Teda dovolací súd nateraz nezistil dôvody väzby, a preto obvineného do väzby nevzal, v dôsledku čoho bude dnešného dňa z výkonu trestu, ktorý bol zrušený, prepustený na slobodu.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.